

J m é n e m r e p u b l i k y !

Státní soud v Praze uznal po hlavním líčení konaném dne 27. VI.1952 v Liberci, takto právem :

Obvinění :

- 1) Jaroslav T o m s a,
profesor průmyslové školy, narozený 13.7.1906 v Liberci
posledně bytem Liberec, Leninova 460 t.č. ve vazbě,
- 2) Zdeněk P r á g r,
student průmyslové školy, narozený 20.10.1933, v Pervouralsku,
SSSR, posledně bytem Liberec V, ul.8.března 15,
- 3) Zdeněk J e ž e k,
automontér, narozený 13.8.1932 v Liberci, posledně bytem
Liberec - Ruprechtice, Chabská č.3,
- 4) Hana H l a v á č k o v á,
úřednice, nar. 31.12.1929 ve Veselí, posledně Liberec IV-
Andělčina č. 6,
- 5) Karel H l a v á č e k st.
býv. učitel a úředník KNV t.č. pomocný dělník, narozený
26.3.1902 v Červené nad Vlt., posledně Liberec IV-
Andělčina 6 t.č. ve vazbě,
- 6) Karel H l a v á č e k ml.,
úředník, narozený 11./8.1927 v Lomnici nad Pop., posledně
bytem Liberec IV, Andělčina 6 tč. ve vazbě,

jsou vinní,
že

1) obviněný Jaroslav Tomsa v roce 1951 v Liberci a jinde,
tím, že přijal úkol vypracovat příručky pro "vlčata" a
tímto způsobem pracoval v ilegální organizaci skautu, stal
se jejím členem s vědomím, že tato organizace má za cíl
pomocí nepřátelských imperialistických armád přivodit zničení
a rozvrácení lidově demokratického státního zřízení v
Československé republice, při čemž tato organizace připravami

již učiněnými rozvracela jednotu ČSM, významné části
společenského řádu republiky, které jsou zaručeny ústavou,
Zdeněk Ježek

2) obvinění Zdeněk Prágr, a Hana Hlaváčková na
jaře 1951 v Liberci navýzvu Mikšoviče, případně jiné osoby,
účastnili se tajných skautských zkoušek a tak byli vědomě
vytrhnuti z velkého kolektivu pracující a studující mládeže
v ČSR za tím účelem, aby šířili poráženecké podvrtné názory
a narušovaly jednotu ČSM, tedy přistoupili případně se
účastnili činnosti organizace založené v úmyslu podvraceti
samostatnost, lidově demokratické státní zřízení a společenský
řád republiky, které jsou zaručeny ústavou,

3) obvinění Karel Hlaváček st. a Karel Hlaváček ml.,
se v roce 1950 a 1951 v Liberci od Mikšoviče dozvěděli, že tyž
připravuje společně s Průchou a dalšími býv. čelnými funkcionáři
Junáka ilegální skautskou protistátní skupinu, která má
obnoviti skautské hnutí po zvrácení lidově demokratického
státního zřízení republiky, obvinění Karel Hlaváček st. se též
od Jaroslava Tomsy po zatčení Mikšoviče a Tůmy dozvěděl, že
se měl dostaviti na ilegální schůzku býv. funkcionářů Junáka
do Zdislaví, kde s ním bylo počítáno s funkcí v této ilegální
organizaci, obviněný Hlaváček Karel mladší se účastnil jako
divák zkoušek, které ilegálním způsobem prováděl Mikšovič
za účelem příprav obnovení organizace Junáka po očekávaném
zvratu, tedy že se oba obvinění hodnověrným způsobem
dozvěděli, že se chystá nebo že byl spáchán trestný čin velez-
zrady případně sdružování proti republice, a tuto skutečnost
úmyslně neoznámili bez odkladu prokurátoru nebo orgánu národní
bezpečnosti.

Tím se dopustili

ad 1) obviněný Jaroslav Tomsa trestní čin velezrady
podle § 78, odst. 2 a) odst. 1 c) tr.zák.

ad 2) obvinění Zdeněk Prágr, Zdeněk Ježek, a Hana
Hlaváčková trestný čin sdružování proti republice podle §u 30
odst.1) tr.zák.,

ad 3) obvinění Karel Hlaváček st. a Karel Hlaváček ml.,
trestný čin neoznámení trestného činu podle §u 165 odst.1 tr.z.

za což se odsuzují

1) obv. Jaroslav Tomsa podle §u 78 odst.1 tr.z. za použití §u 30 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků,

2) obv. Zdeněk Prágr, Zdeněk Ježek, a Hana Hlaváčková podle §u 80 odst.1, tr.z. Ježek a Hlaváčková za použití §u 30 tr.z., obv. Prágr za použití §u 60 odst.2 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání a to :

obv. Zdeněk Prágr na 10 měsíců (deset)

obv. Zdeněk Ježek na 8 měsíců (osm)

obv. Hana Hlaváčková na 6 měsíců (šest)

3) Obv. Karel Hlaváček st. a Karel Hlaváček ml., podle

§u 165 odst.1 tr.z. k trestům odnětí svobody a to

obv. Karel Hlaváček st. na 18 měsíců (osmnáct)

obv. Hlaváček Karel mladší na 1 rok (jeden rok).

Podle §u 47 tr.zák. vyslovuje se u obv. Jaroslava Tomsy propadnutí poloviny jmění,

Podle §u 48 tr.zák. vyslovuje se u obv. J. Tomsy, Z.

Prágra, Z. Ježka, H. Hlaváčkové a Karla Hlaváčka mlad.

peněžitý trest ve výši 5.000 Kčs, u obv. Karla Hlaváčka st.

ve výši 10.000 Kčs, při čemž u všech obviněných kromě obviněného

Zdenka Prágra (§ 60 odst.3 tr.z.) se v případě nedobytnosti

stanoví náhradní trest 1 měsíc odnětí svobody.

Podle §u 43 tr.z. vyslovuje se u všech obviněných

kromě obv. Zdenka Prágra ztráta občanských práv občanských,

při čemž způsobilost k nabytí těchto práv podle §u 44 tr.z.

se stanoví u obv. Tomsy na 5 roků, (pět), u všech dalších

na tři (3) roky.

Podle §u 24 tr.z. u obviněného Karla Hlaváčka ml.

a §u 61 tr.z. u Zdenka Prágra odkládá se podmíněně výše jmenovaným

výkon trestu a zkušební lhůta se stanoví u Karla Hlaváčka ml. na

tři roky, Z. Prágrovi na 2 roky.

Podle §u 24 odst.2 tr.z. nevztahuje se podmíněný odklad

trestu odnětí svobody na trest peněžitý u Karla Hlaváčka ml.

a Zdenka Prágra.

Podle §u 23 tr.z. započítává se obviněným do trestu doba

kteou pro tento skutek ztrávili ve vazbě a to :

obv. Tomsy J. od 29.1.1952 - 16.30 hod.,

obv. Hlaváček st. od 29.1.1952 - 10 hod.,

obv. Hlaváček ml. od 29.1.1952 - 11 hod.

všem do právoplatnosti tohoto rozsudku.

Naproti tomu zprošťuje se podle §u 162 písm. c) tr.ř. Oldřich Bech, nákupčí zboží narozený 11.2.1926 ve Vysokém Veselí, posl. bytem Liberec - Ruprechtice, Lesní, č. 32/511, žaloby z trestného činu, kterého se měl dopustit tím, že na jaře 1951 v Liberci navýzvu Mikšoviče se účastnil tajných skautských zkoušek a tak měl být vědomě vytrhnut z velkého kolektivu pracujících a studujících mládeže v ČSR za tím účelem, aby šířil poráženecké podvrtné názory a narušoval jednotu ČSM, že tedy měl přistoupit, případně se účastnit činnosti organizace založené v úmyslu podvracet samostatnost, lidově demokratické státní zřízení a společenský řád republiky, kterými jsou zaručeny ústavou.

O d ů v o d ě n í :

Z výpovědí obviněných slyšených při hlavním líčení jejich administrativních výpovědích, z trestního oznámení, konstatování trestních spisů č.j. 9 Ts I 27/52 včetně rozsudku proti velezrádné skupině dr. Karla Průchy a spolčovníků, osobních výkazů a dalšího materiálu ve spise založeného zjistil soud následující :

Stejně tak jako Světový svaz, budující dnes již komunistickou společnost tak také lidové demokracie ve stadiu přechodu od kapitalismu k socialismu, věnují mimořádnou péči a všemožnou podporu výchově a vzdělání naší mládeže. Stejně tomu je i u nás v naší republice. Naše státní zřízení již od svého vzniku je vedeno snahou vychovat mládež v duchu, socialismu, socialistického vlastenectví, úcty k práci a všemu lidstvu, a vyzbrojit ji hlubokými znalostmi ze všech oborů lidského vědění, aby se tak mohla stát platnou složkou všeho pracujícího lidu.

Této snahy bylo zapotřebí tím více, že část naší mládeže v Spole a Junáku byla i po roce 1945 vedena a vychovávána reakčními funkcionáři načichlými komšopolitismem a obdivem k západu. Byla vychovávána v duchu buržoasního nacionalismu, komšopolitismu, nepřátelství k dělnické třídě a myšlenka socialismu. Tato mládež byla záměrně vytrhována ze svého prostředí, odváděna do přírody a vychovávána idealistickými názory.

- 5 -

Tato mládež byla úmyslně vedena v političnosti a oddalována od problémů vyplývajících z třídního boje.

Teprve po únorovém vítězství dělnické třídy a pracujících lidí se podařilo naší mládež stmelit v jednotný nerozborný šik v ČSM. Od tohoto okamžiku mohla naše sjednocená mládež zbavená reakčních vůdců a funkcionářů vykročit rázným krokem vpřed, aby po boku ostatních pracujících všemi silami přispěla k budování socialistické společnosti u nás.

Jest ovšem u nás ještě zbytek nenapravitelných reakcionářů, lidí dvojí tváře, kteří nevdí a nechtějí vaditi tyto úspěchy naší mládeže a kteří se naopak snaží jednotu naší mládeže rozvrátit a ve spolupráci s nepřátelskou emigrací a za očekávané podpory západních imperialistických států dosáhnout zničení a rozvrácení lidové demokratického státního zřízení republiky.

Tito zločinci pak ve své nenávisti ke všemu pokrokovému, z nenávisti k pracujícímu lidu, přistupují k tomu nejhnusnějšímu činu t.j. zneužívání naší mládeže k protistátním piklům. Jest samozřejmé, že ve svém výběru sáhnou nejprve vždy po těch, kteří svojí dřívější výchovou jsou zárukou pro zdárné provedení jejich nekalých cílů. Jest samozřejmé, že o svých protistátních piklech informují všechny ty o kterých vědí, že je neprozradí a neoznámí bezpečnostním orgánům a to proto, že tyto lidé jsou sami nepřáteli tohoto zřízení a při nejmenším lidmi nescouhlasícími s tímto státním zřízením a to většinou vždy z osobních a sobeckých důvodů.

Z trestné činnosti jednotlivých obviněných bylo pak zjištěno následující :

Obviněný Jaroslav Tomsa, narodil se jako syn živnostníka, sám po vystudování reálního gymnasia a 8 semestrů filosofické fakulty Karlovy univ. v Praze stal se profesorem na různých školách, naposledy na průmyslové škole v Liberci. Politicky nebyl nikdy organizován. Ze spolkových činností zastával funkci oblastního velitele Junáka od roku 1946 až do únorových událostí r.1948. Únorové události pocitoval jako křivdu spáchanou

na své osobě, neboť byl zbaven místa ředitele průmyslové školy a tím také funkce velitele Junáka. Nepochopil, že to byl jeho reakční postoj k celému dění v naší republice, který zapříčinil, že byl těchto funkcí zbaven. Přesto však ještě v roce 1949 mu byl svěřen důležitý úkol ve výchově mládeže v součinnosti s okresní péčí o mládež v Liberci, neboť byl určen jako vedoucí oddílu Vlčat se kterým tábořil na Slovensku. Avšak i s touto činností ustal na podzim téhož roku, a to proto, že nebylo možno nový oddíl Junáka registrovat. Již v tomto roce si byl prakticky vědom toho, že Junák jako takový přestal prakticky existovat.

Jak již bylo výše uvedeno zastával obviněný Tomsa funkci oblastního velitele Junáka. V této své funkci stýkal se se všemi členy a funkcionáři Junáka. Jedním z byl také Ivan Mikšovič z Liberce, který byl zástupce oblastního velitele. Mikšovič byl v roce 1949 zbaven místa redaktora ve Stráži Severu. Proto i on se cítil býti poškozen, přesto, že dostal místo redaktora v deníku Práce. V rozhovoru s ním poznal v něm obviněný Tomsa člověka, který nesusouhlasí se stávajícími poměry a v názorech se plně shodli. Koncem roku 1950 nebo začátkem roku 1951 vyhledal Mikšovič obviněného Tomsu v jeho bytě. Při té příležitosti informoval Mikšovič obv. Tomsu o tom, že v Praze se ustavil ilegální výbor z býv. představitelů Junáka a že i on t.j. Mikšovič je členem tohoto výboru. Spuštěně informoval Mikšovič obv. Tomsu o tom, že se pracuje na obnově činnosti Junáka, aby tato organizace v případě očekávaného zvratu poměrně nás byla schopna ihned nastoupit na místo ČSM. Obviněnému Tomsovi bylo dále Mikšovičem sděleno, že se tento stýká v Praze na ilegálních schůzkách s Drem Frúchou a že tomuto označil Tomsu jako dobrého organizátora. Současně byl obv. Tomsa Mikšovičem požádán, aby vypracoval příručku pro "Vlčata", aby tato byla připravena v případě zvratu. Obviněný Tomsa přislíbil a s celým chystaným programem souhlasil plně, a současně sdělil Mikšovičovi, že se v Praze u Frúchy příležitostně staví.

- 7 -

Před schůzkou u Dra Průchy navštívil předem prof. Němce, který byl dříve rovněž funkcionářem Junáka. Dlužno podotknouti, že to bylo v roce 1951, kdy se již o Junáku celkem nikde mezi naší mládeží nehovořilo. Viděl u něho dále výtisk junácké zdatnosti, který byl původně připraven k junáckému sjezdu, který se měl konati v únoru 1948. Ač nebyl obviněný Tomsa Frant. Němcem přímo informován o ilegální činnosti, přeci jen z jeho řeči vyrozuměl, že i on je zapojen do nezákonného jednání spolu s drem Průchou. Usoudil to zejména z toho, že se Němec o příručkách vyjádřil v tom smyslu, že by se hodily kdyby byl Junák obnoven. Při další cestě do Prahy byl obv. Tomsa znovu návštěvou u Němce, za tím účelem, aby se informoval jak pokračuje příprava obnovy Junáka. Obviněný Tomsa byl Němcem odveden k dru Průchovi. U Průchy zjistil Tomsa, že Mikšovič o jeho osobě tomuto referoval v tom smyslu, že je Tomsa ochoten přepracovat příručku pro Vičata, která budou po změně poměrů nadále vyvíjet svoji činnost. I zde projevil obviněný souhlas a převzal od Průchy koncept příručky k přepracování, kterou později spálil. Začátkem září 1951 přišel znovu Mikšovič za obv. Tomsou do jeho bytu a zde ho informoval o tom, že byla schůzka ve Zdislavi na které byl přítomen dr. Průcha, Mikšovič a Stržínek, který byl rovněž funkcionářem Junáka na Slovensku. Obviněný Tomsa ač nebyl přesně informován o obsahu této schůzky byl si vědom toho, že byla vedena za účelem příprav k obnovení Junáka. Při téže příležitosti bylo mu Mikšovičem sděleno, že na schůzku měl být také pozván Karel Hlaváček starší.

Obviněný toto skutkové zjištění doznal, ovšem popřel úmysl pracovati proti státu. Na svoji obhajobu uvedl, že k Němcovi nešel za účelem vyzvědět, jak daleko pokročily přípravy k obnovení Junáka, nýbrž pouze proto, že mu tak šel odevzdati vypůjčený notový materiál. I když se tato obhajoba jeví soudu věrohodnou, bylo k ní možno přihlednouti pouze v prvním případě návštěvy u Němce. Nijak ho nic nevyvinuje v případě druhé návštěvy a v souvislosti s dalšími skutečnostmi v předu uvedenými. Výpovědi odsouzených již Průchy, Mikšoviče a Němce pak dokonale tuto obhajobu vyvrací.

Další obvinění a to Zdeněk Frágr, Zdeněk Ježek a Hana Hlaváčková jsou jasnou výslednicí junácké výchovy. Obvinění jako bývalí příslušníci a funkcionáři Junáka se postupně dozvěděli na jaře 1951, že mohou dělati vůdcovské zkoušky Junáka, nebo jak tomu oni sami říkají informativní kontrolu toho, co si zapamatovali ze skautského života. Dále, že se tyto zkoušky budou konat v Polesí u Rynoltic v chatě, kterou měli propůjčenou od svých kamarádů. Na tyto zkoušky se obvinění dostavili a tam pod vedením Mikšoviče složili jak ústní tak i písemné zkoušky na různá témata a týkající se skautingu. Na písemné elaboráty vepsal pak Mikšovič zpětně datum rok 1947. Po provedených zkouškách měl ještě Mikšovič k obviněným projev, jehož obsah jak vyplynulo z výpovědi obv. Karla Hlaváčka mladšího Hany Hlaváčkové a Zdenka Frágra, měl protistátní smysl, kteří se tohoto zúčastnili.

Obvinění doznali účast na zkouškách. Se všemi rozhodnutí však popřeli jakýchkoliv úmysl poškodit svým jednáním naši republiku. Tato obhajoba však nemohla v žádném směru před soudem obstát a to tím spíše, že všem bylo známo, že Junák již neexistuje. Všem bylo známo, že Junák byl po roce 1943 ^{de facto} včleněn do ČSM jako jeho složka určená k výchově mládeže do 15 let, a že v roce 1950 přestal vůbec existovat, neboť byly vytvořeny pionýrské skupiny. Ostatní mládež starší 15 let byla pak zapojena do ČSM. Již z této skutečnosti jasně vyplývá, že tato obhajoba je pouhou výmluvou. Pokud pak obviněný Ježek na svoji obhajobu uvedl, že nebyl až do konce na této schůzce, takže neslyšel závěrečný Mikšovičův projev, a že tudíž nemohl rozpoznati, že se jedná o něco protistátního. V daném směru dospěl soud k přesvědčení, že tato okolnost není rozhodující pro posouzení viny obviněného, nýbrž že jest skutečností, která ukazuje nebezpečnost a konkrétní snahy pražské skupiny skauta ilegálně se tvořícího.

Obvinění Karel Hlaváček starší a Karel Hlaváček ml., jsou rovněž lidé, kteří vlivem své dřívější výchovy nepochopili, co znamená být řádným příslušníkem našeho státu.

Proto se také stalo, že Mikšovič se na ně s důvěrou obrátil, a informoval je o chystaných přípravách na vytvoření Junáka. Mikšovič totiž znal oba jako činovníky Junáka. Oběma Hlaváčkovým bylo známo, že se v Praze chystá a připravuje ilegálním způsobem obnovu organizace Junáka, která má být připravena k nástupu po event. zvratu.

Musili si býtí toho tím více vědomi, když zejména Mikšovič informoval Hlaváčka ml. svým projevem na oné schůzce konané v Polesí za účelem zkoušek na vedoucí skauta, nebo když obviněný Tomsa po zatčení Mikšoviče a Dra. Krubhy informoval obviněného Hlaváčka st. o tom, že s ním bylo také počítáno v připravované organizaci skauta. Obv. Hlaváček st. si musil toto uvědomit ještě tím více, neboť při jedné příležitosti mu byl v jeho kanceláři ponechán Mikšovičem čistý nevyplněný občanský průkaz, kterého mohlo býtí zneužito jen pro protistátní činnost. Obviněný Karel Hlaváček ml. doznal svoji účast na shora uvedené činnosti, jak po stránce objektivní, tak i subjektivní. Doznal, že si byl vědom toho, že Junák jako takový neexistuje a že tudíž přípravy o kterých byl Mikšovičem informován, jsou jednání trestní.

Na svoji obhajobu uvedl, že si nebyl vědom dosahu svého jednání a že pro svoji politiku neuvědomil st. Uvedl dále, že během vazby se mu otevřely oči a že poznal svoji chybu v plném světle.

Obviněný Hlaváček K. st. doznal jen určité skutkové okolnosti své trestné činnosti. Po subjektivní stránce popřel, jakékoliv vědomí o protistátní činnosti jiných osob.

Takový postoj obviněného před soudem nemohl však mítí vliv na posouzení k věci, s ohledem na shora zjištěné skutečnosti.

Při právním hodnocení dospěl soud zcela ve shodě se žalobou k tomuto závěru.

Obv. Jaroslav Tomsa tím, že převzal za úkol vypracování příručky pro výchovu Vlčat, tedy pro organizaci mládeže, s níž byl počítáno při event. zvratu u nás, tím, že byl Mikšovičem

Němcem Adrem. Průcha informován o chystaných cvičeních, směřujících k obnově Junáka, organizace to mládeže, jejíž výchova je výlučně zaměřena k tomu, aby byla prováděna ve směrnících vyhovujících kapitalistům. Mikšovič, Průcha i Němec počítali s válkou, jako s jedinou možností, kterou lze dosáhnouti zvratu poměrů u nás. Proto také připravovali naši mládež z řad bývalých členů Junáka k tomu, aby byla způsobilá zaujmouti místo po odstranění ČSM. Proto byly s touto mládeží konány vůdcovské zkoušky, vedena byla ve starých názorech a proti lidové demokratickému státnímu zřízení.

Obviněný Tomse s přípravou souhlasil, jak vyplývá z jeho administrativní výpovědi a proto také přijal nabízené mu úkoly. Z celého jednání je tudíž jasné, že se obv. Tomse spojil s výše uvedenými osobami, aby se pokusil zničit, nebo rozvrátit jednotu ČSM, významné části společenského řádu republiky, která je zaručena ústavou, a to s plným vědomím trestnosti svého jednání.

Uznal proto soud na trestný čin velezrady, podle §u 78, odst. 1, c., 3a, tr. z. a to jak po stránce objektivní, tak i subjektivní.

V žádném směru ho nenahlo vyvinuti to, že příručky, které obdržel od Průchy spálil tím spíše, že je soud přesvědčen o tom, že tak učinil, až když se dozvěděl o zatčení Mikšoviče a nikoliv, jak tvrdí obviněný, že tak učinil již dříve.

Pokud se jedná o trestnou činnost dalších obviněných a to Z. Prágra, Z. Ježka a H. Hlaváčkové i tu nezbylo soudu než uznati na vinu podle §u 80 tr. z., t. j. na sdružování proti republice, podle odst. I.

Všichni tito obvinění si museli uvědomit, a soud je přesvědčen, že si také uvědomovali, že jakékoliv snahy obnoviti organizaci Junáka je možno podnikati ze předpokladu, že se dopouští činnosti proti lidové demokratickému zřízení republiky. To tím spíše, že formou, jakou se do trestné činnosti dostali a okolností za jakých došlo ke spáskám v Polesí nasvědčují - tomu, že chtěli zůstat věrni starému skautskému heslu "Buď připraven". a to v duchu buržoásní výchovy mládeže.

Všichni tito obviněni si dle přesvědčení soudu byli vědomi toho, že se zapojili do činnosti organizace, založené v úmyslu podvracet samostatnost, lidově demokratické stát. zřízení a společenský řád republiky, které jsou zaručeny ústavou. V daném směru je tedy skutková podstata výše uvedeného trestného činu naplněna po stránce objektivní i subjektivní.

U obv. K. Hlaváčka st. i u K. Hlaváčka ml. dospěl soud rovněž k přesvědčení, že skutková zjištění výše uvedená a jejich se dotýkající jsou jednáním trestním. Obvinění jako býv. přísl. skauta či Junáka jasně věděli, že tato organizace již neexistuje. Oba jako býv. funkcionáři Junáka nescuhlasili s novou organizací mládeže, tak, jak se po únoru 1948 vytvořila. Oba se stáli proti tomu, aby byla mezi mládeží zaváděna politická výchova. Proto také, když se dozvěděli, že někdo jiný v daném případě Mikševič, Průcha a jiné osoby připravují ilegálním způsobem obnovu Junáka, s touto činností souhlasili a proto ji oznámili bezpečnostním úřadům, či prokurátoru.

Dle přesvědčení soudu byli si oba obv. vědomi toho, že se jedná o protistátní činnost, přes to však vlivem svého nepřátelského postoje k našemu lid. dem. zřízení nečinili své občanské povinnosti zdatost a případ neoznámili.

Nezbyla soudu než uznati na vinu podle § 165 odst. 1. tr. z. neboť považuje skutkovou podstatu uvedeného trestného činu za naplněnou, jak po stránce objektivní, tak i subjektivní. Při výměře trestu zkoumal soud především společenskou nebezpečnost výše uvedených trestných činů, míru zavinění jednotlivých obviněných, osobní vlastnosti a možnost nápravy a okolnosti polehčující i přitěžující. Bylo rovněž přihlédnuto k tomu, kde byl spáchán trest. čin a ke způsobu provedení a na délku trestné činnosti.
/ § 19 tr. z. /

Obviněným polehčovalo doznání skutkových okolností, obviněnému Hlaváčkově ml. na více i doznání po stránce subjektivní. Polehčovalo dále, že až do spáchání trest. činu vedli všichni obvinění řádný život pracujícího člověka. I ta skutečnost, že po spáchání trest. činu se snažili prací odčinit svoji chybu, byla soudem hodnocena jako polehčující.

U obviněného Z. Prágra bylo přihlédnuto k tomu, že se za trestné činnosti dopustil jako mladistvý, Ježek jako osoba ve věku blízkém mladistvému.

Přitěžující okolnosti nebylo shledáno.

I když souvislost mezi tímto případem a případem Dne, Průchy a spol. jest těsná, a tudíž i společenská nebezpečnost jest značná, jeví se tato skupina spolu s ohledem na jednorázové činy obviněných méně nebezpečnou.

Osobní vlastnosti jednotlivých obviněných jeví se soudu takto:

Obviněný Tomsa je typem maloměštáka, který povýšeně přechází pokrokové směry a vytrvale tkví na svých předsudcích. Jeho životním programem byla t. z. napolitičnost naočkovaná dlouhým členstvím v Junáku a k ní chtěl vychovávat i naši mládež. Jen z této pohnutky se dle přesvědčení soudu dopustil trestné činnosti. Jde však též o člověka osobně zbabělého a proto jeho činnost ve skupině Průchové měla málo intencí.

Obvinění Ježek a Hlaváčková jsou produkty junácké výchovy, tedy lidé, kteří byli zavedeni t. z. napolitičností na scestí a s politické neuvědomlostí pojali odpor vůči lid. dem. zřízení a dopouštěli se trestné činnosti.

Nešlo tedy o třídní nepřátele se zásadní nenávistí proti lid. dem. zřízení pramenící z materiálního základu. Proto soud uváživ u obv. Tomsy, Ježka a Hlaváčkové tyto skutečnosti, jakož i okolnosti polehčující i přitěžující nabyt přesvědčení, že k nápravě těchto obviněných postačí mírný trest a použil u nich šu 30 tr. z. vyměřil jim trest odnětí svobody pod-dolní hranici zák. sazby.

I u obviněného Prágra jsou podobné motivy jeho trestné činnosti i jeho charakter jako u obviněných Ježka a Hlaváčkové. Soud však nabyt přesvědčení, že tento obviněný svým vystoupením před soudem/ kající doznání/ svědčící o tom, že je přesvědčen, že jeho jednání bylo zavrženíhodné/dokázal, že již je na nejlepší cestě k nápravě a že k této není třeba výkonu trestu. Také soud neshledal, že by zde stával důležitý obecný zájem na výkonu trestu, naopak je třeba, aby takový člověk mohl

na svém případě sám ukázati kolísajícím dosud jedincům, že se ve svém myšlení a počínání mylí.

Použil proto ustanovení §u 24 a 61 tr.z. a uložil obviněnému Prágrovi trest podmíněně.

Také obviněný Hlaváček ml. svým kajícím doznáním a opravdu upřímným výkladem, že chápe špatnost svého dřívějšího počínání přesvědčil soud, že nejde o člověka zatvrzelého, ale o člověka, který má ty nejlepší možnosti svou chybu napravit, aniž by byl trest odnětí svobody vykonán. Ježto pak, pokud jde o obecný zájem byla zde tatáž situace jako u obviněného Prágra, použil i u obviněného Hlaváčka ml. ust. §u 24 tr.z. a uložil mu trest odnětí svobody podmíněně.

Hlaváček st. je taktéž člověkem vycvoreným v Junáku k falešnému pojetí života a veřejných záležitostí.

Před soudem však svým popíráním, u vědomí své viny, prokázal, že zarytě trvá na svých mylných názorech. Také jeho opatrnické jednání, totiž, ač se ničeho aktivně nezúčastnil, přesto nechal své dvě děti Hlaváčka ml. a Hlaváčkovou páchatí protistátní činnost/ soud je přesvědčen, že alespoň v náznamech o ní věděl, neboť jak Hlaváček ml. uvedl žily děti v dobrém poměru k otci a často s ním debatovaly o nejrůznějších záležitostech/ svědčí o jeho špatném charakteru.

Soud uváží všechny shora uvedené okolnosti, týkající se Hlaváčka st. dospěl k přesvědčení, že jeho tr. činnost musí býti přísněji postižena a vyměřil mu trest v rámci zákonné sazby.

Propadnutí jedné poloviny jmění u obv. Tomsy, peněžité tresty u všech obviněných, ztráta čestných práv obč. u všech, až na obviněného Prágra, opírají se o příslušná zák. ustanovení ve výroku rozsudečném citovaná.

Obviněnému Prágrovi a Hlaváčku ml. nebyl povolen podmíněný odklad peněžitého trestu, ježto soud je přesvědčen, že obvinění musí pocítit, že jejich trestná činnost, která poškozovala náš stát, musí býti ihned, alespoň částečně odčiněna a konečně tento peněžitý trest vzhledem k jejich mládí má býti zárukou citelné připomínky jejich zavrženíhodného počínání.

U obviněného Prágra nebyla vyslovena ztráta čestných práv občanských vzhledem k ustanovení §u 59 písm.c/ tr.z., neboť obviněný se trestné činnosti dopustil jako mladistvý.

U obviněných Ježka a Hlaváčkové nebylo podmíněné odsouzení povoleno, protože oba obvinění, mají hluboko zakořeněn falešný junácký názor na život a veřejné události a z toho i pramenící odpor vůči lidově demokratickému zřízení. Toto jejich přesvědčení je zajisté známo i v jejich okolí a podmíněný odklad trestu přičil by se tudíž důležitému obecnému zájmu t.j. zájmu státu na řádné výchově mládeže.

Podle §u 23 tr.z. započítává se pak všem obviněným do výkonu trestu odnětí svobody doba, kterou pro týž čin ve vazbě ztrávili.

Ke zprošťující části:

Obviněný Oldřich Bech byl žalován státní prokuraturou, že jako bývalý příslušník Junáka se dozvěděl na jaře 1951 od dalších osob, že může dělati vůdcovské zkoušky v Polesí. Na tyto zkoušky se měl vypraviti a setkati se tam též s Mikšovičem, kterého znal jako funkcionáře Junáka v Libereckém kraji. Měl taktéž složit zkoušky ústní i písemné, týkající se skautingu. Po provedení zkoušek měl býti přítomen Mikšovičově projevu, ve kterém se tento zmiňoval o tom, že ústředí Junáka se nachází v Praze a že jest s ním ve spojení. Dále, že je nabádal, že je nutno pracovati proti stávajícímu státnímu zřízení, avšak počínati si opatrně.

Obviněný Bech popřel, že by byl vůbec věděl o tom, že se nějaké zkoušky pro vůdce Junáka v Polesí konají a také popřel, že by v inkriminované době v Polesí byl. Jeho obhajoba před soudem, jak shora je uvedena, odpovídá také plně jeho obhajobě u státní bezpečnosti.

Ostatní obvinění, kteří sami doznali, že se zkoušek v Polesí zúčastnili, t.j. obv. Hlaváček ml., H. Hlaváčková a Ježek vypověděli při hlavním líčení, že se již nepamatují, zda Bech byl těmto zkouškám přítomen. Pouze obviněný Prágr vypověděl, že Bechě při zkouškách viděl. Prágrova výpověď nebyla však dle

- 15 -

přesvědčení soudu dostatečně věrohodná. Prágr sám také nemohl s plnou určitostí na svém tvrzení zůstat. Proto soud zvláště, když uvážil další obhajobu Becha, že neměl zapotřebí, aby nějaké vůdcovské zkoušky skládal, když již měl vůdcovské zkoušky v r. 1947 složeny, uvěřil obhajobě obv. Becha a zprostil jej žaloby pro nedostatek důkazů podle §u 162 lit.a/ tr.ř.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozsudku lze podati odvolání do tří dnů od jeho vyhlášení, jinak tato lhůta plyne ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k rukám obháječů. Odvolání jest podati k Nejvyššímu soudu, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní soud v Praze, odd. 3,
u hlavního líčení v Liberci
dne 27. června 1952.

Předseda: Karel B a u t z

Za správnost vyhotovení
vedoucí kancel.oddělení:

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍHO
Zrušen stupeň utajení
ustanovení § 157